

nye Nedsættelse selvfølgelig vil fremkalde en yderligere Nedgang i Prisen og dermed et endnu større Forbrug. Man vil derfor finde det rigtigt, at Sukker tolden yderligere nedsættes fra 8 til 6,4 D. for Hovedpositionen, og i Forhold dertil for de øvrige Positioner, naar i 3 paa hinanden følgende Finantsaar det Kvantum Sukker, hvoraf der er erlagt Indførselstold eller Roesukkerafgift, har i Gjennemsnit udgjort mindst 84 Mill. Rd. Statens Indtægt af Sukker vil derved blive mindst den samme som paaregnet ved Flertallets Undringsforslag. Dog foreslaar Flertallet ikke nogen Bestemmelse herom optagen i nærværende Lov, idet man antager, at bliver man først fra de forstjellige Sider enig om en Toldreform, saa enes man nok i Tidens Løb om at udvikle denne yderligere i dens egen Land, støttet paa de Erfaringer, man gjør om dens Virkninger.

Man henstiller til Ministeriet at tage Tharabestemmelserne for Sukker under Overveielse, da de nuværende og endnu mere de, som findes i Regjeringens senere Lovforslag, vistnok til Dels ere for høie.

Da det efter Lovforslaget, saavel som efter Regjeringens Forslag, er Meningen, at Tullgods skulle være toldfrie, maa de rettest opføres som en særegen Position, for at de ikke skulle blive henførte til „ubenevnte Varer“.

Toldfrihed foreslaas, foruden for de Artikler, der efter Lovforslaget ville blive toldfrie, tillige for Stenkul, Stenolie, Kommen samt Sago og Salep. Skjøndt der efter Lovforslaget kun vilde blive en lav Told paa Stenkul, er det dog ønskeligt at kunne gjøre denne Artikel helt toldfri paa Grund af dens Anvendelse i det private Forbrug saavel som i Industrien og Skibsfarten, samt dens stigende Anvendelse i Landbruget. Man er derved bleven i Stand til at nedsætte Tolden for enkelte stærkt beskittede Artikler noget mere end efter Lovforslaget. Stenolie egner sig som en af de vigtigste Fornødenhedsartikler for alle Klasser i høieste Grad til at være toldfri. Efter den nuværende Tarif burde Stenolie, der slet ikke nævnes i Loven af 1863, vistnok rettest have været fortoldet med $\frac{1}{2}$ D. efter Hof. 84 (Bog, Terpentin, Jordbæg m. m.) eller under „ubenevnte Varer“ (10 pCt. af Værdien); i hvert Fald vilde den ganske sikkert ikke være bleven sat til en Told af $4\frac{1}{6}$ D. (over 50 pCt. af Værdien), dersom man i 1863 havde kunnet forudsæ den Anvendelse, denne Vare senere har faaet. Ogsaa Sago er mere og mere bleven en af den almindelige Befolknings Livsfornødenheder. Med Sago maa følge Salep og andre tropiske Melsorter. Endelig bør Kommen være toldfri, da det væsentlig bruges til Sigtebrød og Ost. — Salt vilde allerede efter Lovforslaget blive toldfrit; kun var der af Hensyn til Stenkulstolden opført en Told for rensket Røgsalt af $\frac{1}{10}$ D. pr. Rd. Da nu Stenkulstolden helt ophæves, foreslaas ogsaa den nævnte Told for rensket Røgsalt hævet. — Desuden foreslaas Skibsafgiften helt ophævet, undtagen for uprivilegerede Staters Skibe.

Lovforslagets §§ 3 og 4 maa bortfalde paa Grund af de ovenomtalte Undringsforslag. Lovforslagets § 5, som sigter til at holde en Traktat med Spanien aaben, bør efter Flertallets Mening ogsaa udgaa, da der for Tiden ikke foreligger Forslag til en saadan, og det maa forbeholdes Rigsdagens Overveielse, hvilke Ofre der eventuelt bør bringes for dens Opnaaelse. Endelig foreslaar man at lade § 7 udgaa af Hensyn til de Betæneligheder, Finantsministeren under Sagens 1ste Behandling gjorde gjældende imod en saadan Bestemmelse. Man henviser forøvrigt desangaaende til de Oplysninger, som findes i den som Bilag 2 aftrykte ministerielle Skrivelse.

De i Lovforslagets §§ 10 og 12 foreslaaede Bestemmelser om stærkede Forholdsregler mod Besvigelse ved Værditold og om Toldvæsenets Ret til under visse nærmere angivne Betingelser at tilstaa Kredit indtil 4 Maaneder for Tolden paa Varer,